

זוהר הקדוש עם פירוש מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת בלק
הקדמת זוהר חלק א

מנוק מדבש	וילגא	ז"ב
1	א ע"ב	ראשון
יד	ב ע"א	שני
כג	ב ע"ב	שלישי
לב	ג ע"א	רביעי
מ	ג ע"ב	חמישי
מח	ד ע"א	שישי
נד	ד ע"ב	שבת

בשב"ק
פרשת חוקת
מתחילים
מחזור חדש



עלון מס' 88 פרשת חוקת תש"פ ירושלים

השומר פיו ולשונו זוכה להתלבש ברוח הקודש

וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאֵלֵהֶי"ם וּבַמִּשְׁה [וכו'] רַבִּי יִצְחָק פָּתַח (אסתר ה א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי (דף קפג ע"ב) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת וְגו', מַגְלַת אֶסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמָרָה, וּבִגְיִן כְּךָ פְּתוּבָה בֵּין הַפְּתוּבִים, וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, דְּאֵתְחַלֵּשׁ חֵילָא דְגּוּפָא, וְהָא קִיַּמָּא בְּרוּחָא בְּלֹא גּוּפָא, כְּדִין וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת.

מֵאֵי מְלָכוֹת, אֵי תִימָא בְּלִבוּשֵׁי יָקָר וְאַרְגָּוֹנָא, הָא לָאו הֲכִי אֶקְרִי, אֶלָּא וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת, דְּאֵתְלַבַּשְׁתָּ בְּמְלָכוֹת עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְדַאי לְבִשְׁתָּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

מֵאֵי טַעְמָא זְכָתָה לְהֵאֵי אֶתֶר, בְּגִין דְּנִטְרָא פּוּמָה דְּלֹא לְחַוּוּאָה מְדִי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (אסתר ב ט) אֵין אֶסְתֵּר מַגִּדַת מוֹלְדֶתָהּ, וְאוּלִיפְנָא כָּל מֵאן דְּנִטִיר פּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה זְכִי לְאֵתְלַבַּשָׁא

מתוך מדבש

השומר פיו ולשונו זוכה להתלבש ברוח הקודש

וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאֵלֵהֶי"ם וּבַמִּשְׁה [וכו'] רַבִּי יִצְחָק פָּתַח כדי לפרש הפסוק וידבר העם באלהי"ם ובמשה, והקדים לפרש מש"כ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי (דף קפג ע"ב) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת וְגו', הנה אמרו חז"ל (נמס' מגילה דף ז ע"א) מַגְלַת אֶסְתֵּר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמָרָה ורוח הקדש הוא בחינת מלכות, וּבִגְיִן כְּךָ פְּתוּבָה בֵּין הַפְּתוּבִים ולכך היא כתובה בין הכתובים, שהם ביסוד ומלכות, אם כן אין בו דבר שלא יהיה בו לימוד לדורות, הנה מש"כ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לימי התענית, דְּאֵתְחַלֵּשׁ חֵילָא דְגּוּפָא שאז נחלש כח הגוף ונחלשו חושים הגשמיים מחמת התענית, וְהָא קִיַּמָּא בְּרוּחָא בְּלֹא גּוּפָא והרי היא כאילו אסתר עמדה ברוח דהיינו בכח השכל והנשמה בלא הגוף, כְּדִין אַז וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת.

ושואל מֵאֵי מְלָכוֹת מה הכונה במלת מלכות, אֵי תִימָא בְּלִבוּשֵׁי יָקָר וְאַרְגָּוֹנָא אם תאמר שנתלבשה בלבוש יקר וארגמן, הָא לָאו הֲכִי אֶקְרִי הרי אלו אינם

נקראים בשם מלכות, אלא בשם לבושי מלכות, אֶלָּא מש"כ וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת, היינו דְּאֵתְלַבַּשְׁתָּ בְּמְלָכוֹת עֲלָאָה קְדִישָׁא שנתלבשה במלכות העליונה הקדושה, כלומר בלבוש רוחני הנמשך מרוח המלכות [השכינה], כעין לבושי הצדיקים בגן עדן (כמזכיר לעיל דף קסט ע"ב), וְדַאי לְבִשְׁתָּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ ודאי שלבשה רוח הקדש, כי רוח הקדש היא בחינת מלכות, והכוונה כי נודככה עד שנעשית מרכבה למלכות העליונה, והיתה ראויה להתלבש בלבוש רוחני.

ושואל מֵאֵי טַעְמָא זְכָתָה לְהֵאֵי אֶתֶר מהו הטעם שזכתה למקום הזה להיות מרכבה למלכות בהיותה בבית אחשוורוש, ולא זכתה לזה בהיותה בבית מרדכי, ומשיב בְּגִין דְּנִטְרָא פּוּמָה דְּלֹא לְחַוּוּאָה מְדִי לפי ששמרה את פיה שלא להגיד כלום, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב זהו שכתוב אֵין אֶסְתֵּר מַגִּדַת מוֹלְדֶתָהּ ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי, ודבר זה עשתה בבית אחשוורוש, וְאוּלִיפְנָא כָּל מֵאן דְּנִטִיר פּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה ולמדנו כל מי ששומר פיו ולשונו, זְכִי לְאֵתְלַבַּשָׁא בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁא זוכה להתלבש



ברוח דְקִדְשָׁא, וְכָל מַאֲן דְסֻטֵי פּוּמְיָה לְמַלְה בִּישָׂא, הָא וְדַאי הֵהוּא מְלָה בִּישָׂא עֲלֵיהּ, (ס"א ואי לאו) וְאִי תִימָא הָא נִגְעִים אוֹ צָרְעַת דְמוֹקְדָן פְּחוּיָא עֲלֵיהּ.

הבאר נתחלק ליי"ג חלקים לשבטים, לכהנים, ללוים

אָשֶׁר אָמַר יְהו"ה לְמֹשֶׁה אֲסוּף אֶת הָעָם, בְּגִין דְּהָאִי בָּאֵר לָא אַעְדֵי בָּאֵר מְנִייהוּ, וְאִי תִימָא הֵיךְ יִכְלִין לְשַׂאבָּא מְנִיָּה פְּלָא, אֶלְא אִיהוּ נִפְיָק לְתַלְיִסְר נְחִלִין, וְנִבְיַע אֲתַמְלִי וְנִפְיָק לְכָל סְטָרִין, וְכַדִּין הוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעְתָּא דְשָׂאֲרָן וּבְעֵינִין מִיָּא, קְיִימִין עֲלֵיהּ. וְאֲמַרִי שִׁירְתָּא, וּמָה אֲמַרִי, עֲלֵי בָּאֵר, סְלָקִי מִימִיךָ לְאַנְפָּקָא מִיִּין לְכָלְא, וְלֹאֲתַשְׁקָאָה מְנַף, וְכֵן אֲמַרִי תּוֹשְׁבַחְתָּא דְהָאִי בָּאֵר, [וכו'].

מְהֵכָא אוֹלִיפְנָא (נ"א תא חזי), כָּל מַאֲן דְבְּעֵי לְאַתְעָרָא מְלִין דְלַעֲיִלָּא בִּין בְּעוֹבְדָא בִּין בְּמַלְה, אִי הֵהוּא עוֹבְדָא אוֹ הֵהוּא מְלָה לָא אֲתַעְבִּיד פְּדָקָא יָאוּת, לָא אֲתַעַר מְדִי, כָּל בְּנֵי עֲלָמָא אֲזַלִּין לְבֵי פְּנִישְׁתָּא לְאַתְעָרָא מְלָה דְלַעֲיִלָּא, אֲבָל זְעִירִין אֵינּוּן דִּידְעִין לְאַתְעָרָא, וְקִדְשָׂא

מתוק מדבש

מִיָּא וְאִז בְּשַׁעָה שַׁחְנוּ יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְהִיוּ צְרִיכִים לְמִים, קְיִימִין עֲלֵיהּ וְאֲמַרִי שִׁירְתָּא הִיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים אֲצַל הַבָּאֵר וְאִמְרוּ שִׁירָה, וּמָה אֲמַרִי וְאִיזוּ שִׁירָה אִמְרוּ, עֲלֵי בָּאֵר פִּירוּשׁוֹ סְלָקִי מִימִיךָ הַעֲלֵי מְקוֹר מִימִיךָ, לְאַנְפָּקָא מִיִּין לְכָלְא לְהוֹצִיא מִים שִׁיסְפִיק לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְלֹאֲתַשְׁקָאָה מְנַף וְלַהֲשִׁקוֹת מִמֶּךָ גַּם אֶת הַבְּהֵמוֹת, וְכֵן אֲמַרִי תּוֹשְׁבַחְתָּא דְהָאִי בָּאֵר וְכֵן אִמְרוּ הַשְּׁבַח שֶׁל זֶה הַבָּאֵר הַעֲלִינָה שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת [הַשְּׁכִינָה].

וְאִמְרוּ מְהֵכָא אוֹלִיפְנָא מִהֲשַׁבַּח הַזֶּה שֶׁאִמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְעוֹרֵר אֶת הַבָּאֵר הַעֲלִינָה שֶׁתִּשְׁפִיעַ מִימֵיהּ, שְׂאֵלוֹ הַדִּיבּוּרִים הֵיוּ דְבָרֵי אִמַת כְּדָאֵמֵר לְעִיל, מִזֶּה אֲנִי לּוֹמְדִים לְכָל מְקוֹם, כִּי כָּל מַאֲן דְבְּעֵי לְאַתְעָרָא מְלִין דְלַעֲיִלָּא כָּל מִי שְׂרוּצָה לְעוֹרֵר וְלַהֲמַשִּׁיךְ שְׁפַע מִלְמַעְלָה, בִּין בְּעוֹבְדָא בִּין עַל יְדֵי מִצּוֹת מַעֲשִׂוֹת, בִּין בְּמַלְה בִּין בְּמִצּוֹת הַתְּלוּיוֹת בְּדַבּוּר, אִי הֵהוּא עוֹבְדָא אוֹ הֵהוּא מְלָה לָא אֲתַעְבִּיד פְּדָקָא יָאוּת אִם אוֹתָהּ הַמִּצְוָה בְּמַעֲשֶׂה אוֹ בְּדִיבּוּר לָא נַעֲשׂוּ כְּרָאוּי לְאוֹתָהּ הַפְּעוּלָה שְׂרוּצָה לְפַעוּל לְמַעְלָה, לָא אֲתַעַר מְדִי אִז לָא מִתְעוֹרֵר כְּלוּם עַל יְדֵהּ, וְרָאִיָּה לְדַבֵּר כִּי כָּל בְּנֵי עֲלָמָא אֲזַלִּין לְבֵי פְּנִישְׁתָּא לְאַתְעָרָא מְלָה דְלַעֲיִלָּא כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם הוֹלְכִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְעוֹרֵר דְבַר שְׂלַמְעֵלָה, דְהֵינּוּ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּלְבַטֵּל גְּזוּרוֹת וְלַהֲמַשִּׁיךְ חֲסִידִים, אֲבָל זְעִירִין אֵינּוּן דִּידְעִין לְאַתְעָרָא אֲבָל מַעֲטִים הֵם שִׁיּוּדְעִים וְיִכּוּלִים לְעוֹרֵר וְלַהֲמַשִּׁיךְ הַשְּׁפַע כְּרָאוּי, וְקִדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא קָרִיב לְכָלְא דִּידְעֵי לְמַקְרִי לִיָּה וְהַקְּבִ"ה

ברוח הקדש, וְכָל מַאֲן דְסֻטֵי פּוּמְיָה לְמַלְה בִּישָׂא וְכָל מִי שֶׁמֻטָּה פִּיו לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, הָא וְדַאי הֵהוּא מְלָה בִּישָׂא עֲלֵיהּ הָרִי מִמֶּשׁ הַדְּבּוּר הָרַע הֵהוּא שׁוֹלֵט עֲלָיו לְהַעֲנִישׁוֹ (כמ"ט (תהלים לד כג) תמונת רשע רעה), וּמִזֶּה הַדִּיבּוּר בָּא הַנַּחֵשׁ וְנִשְׁךְ אוֹתוֹ, וְאִי לָאוּ, הָא נִגְעִים אוֹ צָרְעַת דְמוֹקְדָן פְּחוּיָא עֲלֵיהּ וְאִם לָא, הָרִי נִגְעִים אוֹ צָרְעַת שְׁשׁוּרְפִים אֶת הַגּוֹף כִּנְחַשׁ בָּאִים עֲלָיו.

(דף קפג ע"א-ע"ב, ובכיוורינו כרך יג עמ' שמו-שמוז)

הבאר נתחלק ליי"ג חלקים לשבטים, לכהנים, ללוים

מִשְׁכָּח הוּא הַבָּאֵר אָשֶׁר אָמַר יְהו"ה לְמֹשֶׁה אֲסוּף אֶת הָעָם וְאַתְנָה לְהֵם מִים, הִנֵּה הַזְּכוּר שֵׁם הוֹי"ה שֶׁהוּא בַחֲנִיַת הַתְּפָאֶרֶת, וְלַעֲלִיל אִמְרַת שְׂמֵלַת "בָּאֵר" רּוּמּוֹ עַל קוּב"ה וְשִׁכְנִיתָהּ כְּלוּלִים יְחִיד, וְאִמְרוּ בְּגִין דְּהָאִי בָּאֵר לָא אַעְדֵי בָּאֵר מְנִיָּהּ הוּוּ בְּשִׁבִיל זֶה הַבָּאֵר, לָא נִסְתַּלַּק הַבָּאֵר הַגִּשְׁמִי מֵהֶם, כִּי כְּשִׁמְתָה מְרִים וְנִסְתַּלַּקָה הַבָּאֵר, מִיד חֲזָרָה בּוֹכּוֹת מִשָּׁה, וְאִי תִימָא הֵיךְ יִכְלִין לְשַׂאבָּא מְנִיָּה פְּלָא וְאִם תִּאֲמַר אִיךָ יִכּוּלִים לְשַׂאבֹב וְלִסְפֵק מִן בָּאֵר אַחַת כָּל שְׁשִׁים רְבּוּא מִשְׁפָּחוֹת, וּמִשִּׁיב אֶלְא אִיהוּ נִפְיָק לְתַלְיִסְר נְחִלִין אֲלָא הַבָּאֵר יִצְאָה לִי"ג נַחֲלִים, י"ב נַחֲלִים לִי"ב שְׁבֻטִים, וְנַחֵל אֶחָד לְהַכְּהָנִים וְלוֹיִים, וְנִבְיַע אֲתַמְלִי וְהַנְּבִיעַ שֶׁהוּא מְקוֹר הַבָּאֵר נִתְמַלֵּא, וְנִפְיָק לְכָל סְטָרִין וְיִצָא לְכָל הַצְּדִידִים, וְהִיָּה מַחֲלֵק וְשׁוֹלַח מִימּוֹ לִי"ג נַחֲלִים לְכָל אַרְבַּע רֹחוֹת הַמַּחְנֶה, וְכַדִּין הוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעְתָּא דְשָׂאֲרָן וּבְעֵינִין

בְּרִיף הוּא קָרִיב לְכֹלָא דִּידְעֵי לְמַקְרֵי לִיהּ, וְלֹאֲתַעְרָא מְלָה פְּדָקָא יָאוּת, אָבֵל אִי לָא יְדַעֵי לְמַקְרֵי לִיהּ, לָאוּ אִיהוּ קָרִיב, דְּכֹתִיב (תהלים קמה יח) קָרוֹב יְהוּ"ה לְכֹל קוֹרְאָיו וְגו', מֵאִי בְּאַמְת, דִּידְעֵי לֹאֲתַעְרָא מְלָה דְקָשׁוּט פְּדָקָא יָאוּת, וְכֵן בְּכֹלָא.

אוּף הָכָא, הוּוּ אָמְרֵי יִשְׂרָאֵל הֲנֵי מְלִין, מְלִין דְקָשׁוּט, בְּגִין לֹאֲתַעְרָא (דף קפד ע"א) לְהֵאִי בִּירָא, וְלֹאֲשַׁקָּא לֹון לְיִשְׂרָאֵל, וְעַד דְאָמְרֵי הֲנֵי מְלֵי לָא אֲתַעַר.

בסידור ד' חלקי התפלה בשחרית מתקנים פנימיות העולמות

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָכָא בְּעֵינָא לְגַלְאָה מְלָה, תָּא חֲזִי, פֶּל מֵאֵן דִּידַע לְסַדְרָא עוֹבְדָא פְּדָקָא יָאוּת, וְלְסַדְרָא מְלִין פְּדָקָא יָאוּת, הָא וְדֵאֵי מִתְעַרֵי לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא, לְאֲמִשְׁכָּא מְלִין עֲלָאִין דְמִתְפַּשְׁרֵן, וְאִי לָא, לָא אֲתַפְּשֵׁר לְגַבְיֵיהוּ.

אִי הָכִי פֶּל עֲלָמָא יְדַעֵי לְסַדְרָא עוֹבְדָא וְלְסַדְרָא מְלִין, מֵאִי חֲשִׁיבוּ דְלֵהוֹן דְצַדִּיקֵינָא דִּידְעֵי עֲקָרָא דְמְלָה וְעוֹבְדָא, וְיְדַעֵי לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא, יִתִּיר מֵאֲלִין אַחֲרָנִין, דְלָא יְדַעֵי פֶּל פְּדָא.

מתוק מדבש

ידיו, וצניעות, ותפילין דיד ודראש וכונותיהם, לתקן בהם את חיצוניות העולמות של בריאה יצירה ועשיה, וְלְסַדְרָא מְלִין פְּדָקָא יָאוּת וכן לסדר הדיבורים כראוי, ורצה לומר כל מי שיודע לסדר בכל יום את ד' חלקי התפלה, דקרבות, ופסוקי דזמרה, ויוצר, ועמידה וכונותיהם, שעל ידי זה מתקנים את פנימיות העולמות של בריאה יצירה ועשיה, וכוללים את כל העולמות זה בזה (כמנואר נשעה"כ זלושי מפלם השמר דוש ג' וג'). הָא וְדֵאֵי מִתְעַרֵי לְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא הרי אלו ודאי מעוררים את הקב"ה [וכו'], לְאֲמִשְׁכָּא מְלִין עֲלָאִין דְמִתְפַּשְׁרֵן להמשיך דברים עליונים הכשרים וראויים להמשיך [וכו'], וְאִי לָא וּאֵם לָא מסדרים המעשים והדבורים כראוי להמשכת המוחין, אז לָא אֲתַפְּשֵׁר לְגַבְיֵיהוּ אינו מתכשר אצלם, רצה לומר לא היו נמשכים המוחין [העליונים] כראוי [וכו']. (ש"ע"ר ומפרכס)

ושואל אִי הָכִי אֵם כֵּן, פֶּל עֲלָמָא יְדַעֵי לְסַדְרָא עוֹבְדָא וְלְסַדְרָא מְלִין הרי כל העולם יודעים לסדר מצות המעשיות, ומצות שבדיבור, כי כולם עושים את ארבעה מעשים הנזכרים, ואומרים את ארבעה חלקי התפלה, אם כן מֵאִי חֲשִׁיבוּ דְלֵהוֹן דְצַדִּיקֵינָא דִּידְעֵי עֲקָרָא דְמְלָה וְעוֹבְדָא מה חשיבות של הצדיקים שיודעים עיקר ושורש הדבור והמעשה של המצוה, וְיְדַעֵי לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא ויודעים לכוין את הלב והרצון, יִתִּיר מֵאֲלִין אַחֲרָנִין דְלָא יְדַעֵי פֶּל פְּדָא יותר מאלו האחרים שאינם יודעים כל כך, ורצה לומר מה חשיבות הצדיקים היודעים ומתפללים בכונות, יותר מסתם המון עם שלובשים טלית ותפילין ומתפללים בכל יום,

הוא קרוב לכל אשר יודעים לקראו, וְלֹאֲתַעְרָא מְלָה פְּדָקָא יָאוּת ולעורר את הדבר כראוי, אָבֵל אִי לָא יְדַעֵי לְמַקְרֵי לִיהּ אבל אם אינם יודעים לקרוא אותו, לָאוּ אִיהוּ קָרִיב אז אין הוא קרוב, דְכֹתִיב קָרוֹב יְהוּ"ה לְכֹל קוֹרְאָיו לכל אשר יקראוהו באמת, ושואל מֵאִי בְּאַמְת מהו באמת, ומשיב דִּידְעֵי לֹאֲתַעְרָא מְלָה דְקָשׁוּט פְּדָקָא יָאוּת שיוודעים לעורר דבר אמת כראוי, וְכֵן בְּכֹלָא וכן הוא בכל דבר. (רמ"ק ומפרכס)

אוּף הָכָא אָף כֵּאֵן עַל הַבָּא, הוּוּ אָמְרֵי יִשְׂרָאֵל הֲנֵי מְלִין, מְלִין דְקָשׁוּט היו אומרים ישראל אלו הדברים, שהיו דברי אמת שהיו ראויים למלכות, לכן המשכו והוציאו ממנה שפע המים, בְּגִין לֹאֲתַעְרָא (דף קפד ע"א) לְהֵאִי בִּירָא כדי לעורר שורש הבאר הזו, שהיא המלכות, וְלֹאֲשַׁקָּא לֹון לְיִשְׂרָאֵל ולהשקות את ישראל, וְעַד דְאָמְרֵי הֲנֵי מְלֵי לָא אֲתַעַר וטרם שאמרו דברי השירה הזאת לא נתעוררה הבאר.

(דף קפג ע"ב קפד ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' שנא-שנג)

בסידור ד' חלקי התפלה בשחרית

מתקנים פנימיות העולמות

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָכָא בְּעֵינָא לְגַלְאָה מְלָה כֵּאֵן אִי רוצה לגלות איזה דבר סוד, תָּא חֲזִי, פֶּל מֵאֵן דִּידַע לְסַדְרָא עוֹבְדָא פְּדָקָא יָאוּת בא וראה, כל מי שיודע לסדר המעשה כראוי, רצה לומר כל מי שיודע לסדר בכל יום מצות המעשיות לפני התפלה, שהם יפנה, ויטול

אָלֶּא אַלִּין דְּלֵא יִדְעֵי עֶקְרָא דְּעוֹבְדָא פּוֹלֵי הַאי, אֶלֶּא סְדוּרָא בְּעֵלְמָא וְלֹא יִתִּיר, מְשַׁכִּין עַלְיֵיהּוּ מְשִׁיכוּ דְּבִתְרָא כְּתָפוּי דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, דְּלֵא טָס בְּאוּרָא, דְּשִׁגְיָחוּ אֶקְרִי.

וְאֶלִּין דִּידְעֵי וּמְכוּוֹנֵי לְבָא וּרְעוּתָא, מְפַקֵי בְּרַכָּאן מֵאַתְרָא דְּמַחְשָׁבָה, וְנִפְקֵי בְּכָל גְזַעֲיָן וְשַׁרְשִׁין, בְּאַרְחַ מִישַׁר פְּדָקָא יָאוּת, עַד דְּמַתְּבַרְכֵן עַלְאִין וְתַתְּאִין, וְשָׁמָא קְדִישָׁא עַלְאָה מַתְּבַרְךָ עַל יְדִיהוֹן.

זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן, דְּהָא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא קָרִיב לְגַבִּיהוֹן, וְזַמִּין לְקַבְּלֵיהוֹן בְּשַׁעְתָּא דְּקָארוֹן לֵיה, הוּא זַמִּין לוֹן, בְּשַׁעְתָּא דְּאִינוֹן בְּעָאקוּ הוּא לְגַבִּיָּהּ, הוּא אוּקִיר לוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי.

מתוק מדבש

ויורדים בשלימותם כאילו נעקרו וירדו כל הגזעים והשרשים של האורות, מרוב חשק ורצון הקב"ה להאיר ולהשפיע בתחתונים, ויורד השפע בְּאַרְחַ מִישַׁר פְּדָקָא יָאוּת בְּדֶרֶךְ אור ישר כראוי, שרצונו להאיר ולהשפיע למטה, עַד דְּמַתְּבַרְכֵן עַלְאִין עַד שְׂמַתְּבַרְכִים הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם פְּרָצוּפֵי הָאֲצִילוֹת, וְתַתְּאִין וְהַתְּחַתּוֹנִים שֶׁהֵם עוֹלְמוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה וְעִשְׂיָה, וְשָׁמָא קְדִישָׁא עַלְאָה, מַתְּבַרְךָ עַל יְדִיהוֹן וְהֵשֶׁם הַקָּדוֹשׁ הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא הֵשֶׁם הו"י בְּמַלּוּי אֲלִפִּי"ן שֶׁבְּפִנְיֵי הַסְּפִירוֹת, מַתְּבַרְךָ עַל יְדִיהֶם.

זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן דְּהָא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא קָרִיב לְגַבִּיָּהּ וְאֶשְׂרֵי חֲלָקִים שֶׁל אֱלוֹ הַיּוֹדְעִים וּמְכוּוֹנִים בְּכוּוֹנֹת הַרְאוּת, כִּי הַקַּב"ה קָרוֹב אֲלֵיהֶם, וּמְשַׁכִּין שְׁכִינָתוֹ עִמָּהֶם, וְזַמִּין לְקַבְּלֵיהוֹן וּמְזוּמָן אֲלֵיהֶם, וּמַתְּאִוָּה לְתַפְלָתָם, בְּשַׁעְתָּא דְּקָארוֹן לֵיה בְּשַׁעָה שְׁקוּרָאִים אוֹתוֹ כְּשִׁצְרִיכִים אִיזוֹ יִשׁוּעָה לְצַרְכָּם, הוּא זַמִּין לוֹן הוּא מְזוּמָן אֲלֵיהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם רְצוֹנָם וּשְׂאֵלָתָם, וְכֵן בְּשַׁעְתָּא דְּאִינוֹן בְּעָאקוּ הוּא לְגַבִּיָּהּ בְּשַׁעָה שֶׁהֵם בְּצִרָה, הוּא אֲצֵלָם לְהַצִּילָם אֲפִילוֹ שֶׁלֹּא תִפְלְלוּ עַל הַיִּשׁוּעָה, הוּא אוּקִיר לוֹן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי הוּא מְכַבֵּד אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. (דף קפד ע"א, וּבְכִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ יג ע"א שְׁנֵי-שְׁנֵי)

ומשיב אֶלֶּא אַלִּין דְּלֵא יִדְעֵי עֶקְרָא דְּעוֹבְדָא פּוֹלֵי הַאי רק אלו שאינם יודעים עיקר ושורש המעשה כל כך, לכוין את כונת המצות כראוי, אֶלֶּא סְדוּרָא בְּעֵלְמָא וְלֹא יִתִּיר אלא סידור מעשה המצוה בעלמא ולא יותר, רצה לומר שעושים את סדר המעשים והתפלות בלי כוונה פנימית, מְשַׁכִּין עַלְיֵיהּוּ מְשִׁיכוּ דְּבִתְרָא כְּתָפוּי דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא הֵם מוֹשְׁכִים עֲלֵיהֶם אֵת הַשַּׁעָה הַיּוֹרֵד עַל יְדֵי תַפְלָתָם, מְשִׁיכָה שְׁלֵאֲחַר כְּתָפוּי שֶׁל הַקַּב"ה, דְּהִינּוּ הַמְּשַׁכֵּת הַשַּׁעָה הַנִּמְשָׁךְ עַל יָדָם הִיא מְכַחֶינָת אַחוּרִיִּים, כְּשֶׁהָאוּרוֹת הֵם בְּסוּד הַסְּתַלְקוֹת, וְנִקְרָא אַחוּרִיִּים כִּי הוּא הוֹפֵךְ פְּנִיּוֹ בְּכַעַס מֵהֶם, וּמֵאִיר בָּהֶם רק הַהֲכָרָה, דְּלֵא טָס בְּאוּרָא שֶׁאֵין שַׁעָה הָאוּרֵי רוֹצֵה לְטוֹס וְלִרְדֵת בְּאוּרֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְמַטָּה, כִּי אֵין רְצוֹן הָאוּרֵי לְעֵלּוֹת וְלְהַסְתַּלֵּק, דְּשִׁגְיָחוּ אֶקְרִי וְנִקְרָא רק הַשְּׂגָחָה בְּעֵלְמָא, שֶׁהַקַּב"ה מְשַׁפִּיעַ מֵה שֶׁהוּא מִן הַהֲכָרָה לְצוּרֵךְ קִיּוֹם הָעוֹלָם.

וְאֶלִּין דִּידְעֵי וּמְכוּוֹנֵי לְבָא וּרְעוּתָא אֲבָל אֱלוֹ הַצְּדִיקִים שְׂיודְעִים וּמְכוּוֹנִים אֵת לְבָם וּרְצוֹנָם בְּהַמְּשַׁכֵּת הַשַּׁעָה בְּכוּוֹנֹת הַרְאוּת, מְפַקֵי בְּרַכָּאן מֵאַתְרָא דְּמַחְשָׁבָה הֵם מוֹצִיאִים אֵת שַׁעָה הַבְּרִכּוֹת מִמְּקוֹם הַמְּחַשְׁבָה שֶׁהִיא אֲבָא [חֲכֵמָה] עַלְאָה, וְנִפְקֵי בְּכָל גְזַעֲיָן וְשַׁרְשִׁין וְיוֹצֵאִים הָאוּרוֹת

שבת דא שירתא

מקודם היה די בתורת הנגלית, אבל עתה בעקבתא דמשיחא צריך להיות גם תורת הנסתר, כמו שאנו רואים נר דולק וקודם שנכבה הוא מתחזק ביותר ושללהבת עולה ביותר, כמו כן מקודם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורת הנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קודם הגאולה יצה"ר מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בנסתר. (תורת שמחה, להגה"ק רבי בונם מפרשיסחא, נ"ז ע"א)

פרשת חוקת תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזיכרון הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל



פורמט בַּיִס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]



פורמט רֵגִיל [cm 24/17]



פורמט בִּינוֹנִי - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

משלוחים היום
עד חצות
לכל דליק דאין